

Ni og Halvfemsindstyvende Møde.

Onsdagen den 15de Mai Kl. 7½.

Protocollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Fra Finanzministeren har jeg til Umbdeling blandt Thingets Medlemmer modtaget Exemplarer af Beskjendtgjørelse af 14de d. M. angaaende Forandring af de for Beregningen af Expeditionsgjælden for Ekstafettebefordringer og af Bærepænge for Udbringelsen af Ekstafettebreve gjældende Bestemmelser. Umbdelingen skal finde Sted.

Fra Generalmajor Harbou har jeg til Umbdeling blandt Thingets Medlemmer modtaget Exemplarer af et Skrift: „Noget Mere om den nye Hærorning“. Umbdelingen har fundet Sted.

Fra Cand. theol. Müller har jeg modtaget et Exemplar af et Skrift: „En statistisk Oversigt over Valgene fra 1848—1866“ med Ansøgning om, at dette Skrift maa blive henlagt i Thingets Læseværelse. Dette skal skee.

Jeg skal endvidere meddele, at Resultatet af Optællingen af Stemmesedlerne til Valget af 7 Medlemmer til et Udvalg angaaende „Forflag til Lov om Aflysning af de ved Demarcationslinien om Kjøbenhavn paalagte Indskrænkninger samt om Bemyndigelse for Regeringen til Afhændelse af en Deel af Kjøbenhavns Fæstningsværker paa Sjælland“ har været, at valgte ere: Hasle med 41, Krieger med 41, J. M. B. Andersen med 40, Magius med 40, Bloug med 40, Grevenkop-Castenschjold med 39 og Using med 39 Stemmer.

Man gik derefter til den første Sag paa Dagsordenen, som var: Fortsættelse af 1ste Behandling af Forflag til Lov om Styrelsen af Sognecommunernes og Amternes kommunale Anliggender“.

Halvbyer: Da Communalanordningen af 13de August 1841 traadte i Kraft, sporedes

der trindtom i Landet stor Lyst og Iver til at modtage Valg til Sogneforstanderskaberne, og dog var det tilvisse paa den Tid, da vort kommunale Liv begyndte, ikke noget glædeligt Hverv at have med det at gjøre, fordi der var reist en Modstand mod al friere Bevægelse, der gjorde sig gjældende ligesaa det øverste Regeringscollegium og ned til Politimestrene. Som Følge deraf var det et utaknemmeligt Arbejde, naar man dengang vilde gjøre sig Umage for at fyldestgjøre det vigtige Hverv som Communalrepræsentant. Jeg bemærker dette, fordi det paa Grund heraf synes vanskeligt at begribe, at Lyften og Iveren for at være Sogneforstander ikke desto mindre dengang var langt større, end den desværre siden er bleven. I Forstningen blev, som antydet, ofte Alt, hvad man foretog sig, betragtet, som om man vilde gjøre Overgreb med Hensyn til Dyrighedens Myndighed. Jeg erindrer saaledes, at et Sogneforstanderskab havde taget det Spørgsmaal under Forhandling, hvorledes den Paragraph, som nu er optagen i det foreliggende Lovforslag om, at Sogneforstanderskaberne skulle bidrage, saavidt det staaer til deres Raadighed, til god Polititordens Dyrholdelse, skulde forstaaes, og at det var kommet til det Resultat, at den skulde forstaaes saaledes, at det kun skulde gjøre Anmeldelse til Politimesteren, naar Polititordener fandt Sted. Man fandt, at det dog var den mindste Virksomhed, som Sogneforstanderskabet kunde udfolde i den Retning, som Anordningen af 1841 omtalte. Denne Opfattelse blev imidlertid ikke gunstigt optagen, og der blev formeligt klaget over, at Sogneforstanderskabet vilde gjøre Indgreb i Politimesterens Myndighed og forstyrre hans Virksomhed ved at gjøre Anmeldelser om, at flige Polititordener fandt Sted. Sogneforstanderskabet spurgte da Cancelliet, hvorledes den paa gjældende Paragraph skulde forstaaes, og fik da det mærkelige Svar, at det ikke var Meningen, at Sogneforstanderskabet som saadant skulde gjøre Anmeldelser om Polititordener, men at det blot ved sit Exempel, ved at opføre sig ordentligt og anstændigt, skulde virke til at fremme god Polititorden i Communen. Jeg kunde anføre mangfoldige lignende Exempler paa, hvorledes ethvert Forsøg paa at træde